

Amerikaanse verdraagzaamheid

Door Zihni Ozdil

'The Netherlands? Isn't that close to Amsterdam?' Dit was de reactie die ik van meer dan enkele Amerikaanse studenten kreeg als ik vertelde waar ik vandaan kwam. Daar staat echter weer tegenover dat meer dan enkele Amerikanen wisten dat de Nederlanders de eersten waren die met de trans-Atlantische slavenhandel begonnen, en als laatste afschaften. Iets waar ik weinig over heb meegekregen op de basis- en middelbare school. Wat ook opviel in Mount Pleasant, Michigan, was de grote participatie en mondigheid van Amerikaanse studenten.

Geen pijnlijk stille momenten als er a *question for debate* wordt voorgelegd in het college, zoals die helaas, zelfs in de Masterklassen, veel voorkomen bij ons. Met andere woorden: net als het land zelf zijn Amerikanen ontzettend divers. Het stereotype van de 'domme Amerikaan' die niets van de wereld weet klopt niet helemaal. Dat wil niet zeggen dat ik niet een aantal excessen heb meegemaakt. Zo was er het oude vrouwtje in Holland, Michigan (zoals de naam al doet vermoeden ooit gesticht door Hollanders en vol met Hollandse achternamen) die Professor Beunders en mij doodleuk vertelde hoe jammer ze het vond dat wij in Nederland geen religie, structuur, en normen meer hadden. In haar ogen was het land van haar voorouders dus vervallen tot een anarchie vol met atheïstische, wietrokende prostituties. Toen de heer Beunders, nadat hij had gemeld dat wij wel degelijk een functionerende regering hadden, uitlegde dat de Islam de derde grootste religie van het land was kreeg het arme vrouwtje welhaast een hartaanval. Achteraf bleek Holland, Michigan totaal geen representatieve gemeente te zijn voor het hele land. In vergelijking zou Staphorst eruit zien als een bolwerk van vooruitstrevend liberalisme, getuige de meer dan negentig verschillende Christelijke denominaties die het 34000 inwoners tellende plaatsje had gekend.

Zihni Ozdil volgt de Master Maatschappijgeschiedenis en studeerde een semester aan de Central Michigan University in Mount Pleasant. Naast de reguliere vakken deed hij onderzoek naar zijn scriptieonderwerp: 'Arab Americans' die tussen 1880 en 1924 naar de VS migreerden en verrassend snel assimileerden.

Geen alcohol

Amerika is dus moeilijk te vatten in één generalisatie. Op het eerste gezicht lijkt het zelfs een land met veel tegenstrijdigheden. Tijdens een faculteitsborrel in de enorme bibliotheek van de Central Michigan University viel het mij (vooral uit eigenbelang) op dat er geen wijn of bier werd geschonken. Toen ik aan een Amerikaanse professor, die er wel uitzag alsof hij een biertje lustte, vroeg waarom er geen alcohol werd geserveerd antwoordde hij met een blik van enige weemoed: 'It has been like this for almost twenty years. Alcohol is not allowed on campus..Period.' Ik kreeg bijna het gevoel in Iran of Saoedi-Arabië te zijn beland. Bijna, want tegelijkertijd wordt er ontzettend veel energie gestoken in het accommoderen van elke mogelijke vorm van diversiteit. Van Aziatisch-Amerikaanse tot homoseksuele studenten, iedereen wordt vertegenwoordigd in inspraakorganen op de universiteit. Bij beleidsvorming moet de groep voor wie een kwestie minder van belang is inleveren, hoe groot die groep ook moge zijn. Christelijke studenten zijn ontstemd over alcohol tijdens faculteitsaangelegenheden, dus geen bier tijdens borrels. De rest kan vrijelijk één van de talloze bars die het kleine plaatsje Mount Pleasant kent bezoeken. En deze *outlook* van inclusiviteit, die overigens in de hele Amerikaanse samenleving is geïmplementeerd, werpt zijn vruchten af: iedereen voelt zich thuis in Mount Pleasant.

Wellicht hieraan gerelateerd is de enorme vriendelijkheid en openheid van Amerikanen. Aan de kassa's van de reusachtige supermarkten, in de lift, op campus, in het sportgebouw, in de bus – de eerste woorden zijn altijd *How are you doing?*, waarop een standaard *Fine, how are you?* volgt. En vaak rolt er ook een daadwerkelijk gesprek uit. Daarbij is elk mogelijk onderwerp bespreekbaar, mits het niet op een *offensive* manier wordt gedaan.

Kortom, veel van de vooroordelen die menigeen in Nederland heeft over de Verenigde Staten zijn verre van waar. Als ik dan moet generaliseren kan ik zeggen dat Amerikanen erg *open minded*, vriendelijk, tolerant en beleefd zijn. Sterker nog: zes maanden Verenigde Staten heeft mij veel geleerd over onze eigen Nederlandse samenleving. In vergelijking met Amerikanen zijn wij Nederlanders eigenlijk ontzettend brutaal, bekrompen en zelfingenomen tegenover anderen. Het was voor mij dan ook geen verrassing dat de Wereldomroep na een onderzoek concludeerde dat de meeste expats Nederlanders erg onbeleefd vinden. ■